

hed vilde være ved at udstede Masser af nye Obligationer. Af Modstanderne af denne Mening, og der paaheraaber jeg mig 4 Mænd i Rigsdagen, der alle tidligere have været Finantsministre, og hvis Mening om vore finantsielle Forhold dog altid maa tillægges nogen Vægt, blev der derimod gjort gjældende, at vor finantsielle Stilling var mindre god, ja Enkelte af dem paastode endog, at den ligefrem var slet, og de gjorde samtidigt gjældende, at ved den Betalingsmaade, der var foreslaaet og bleven vedtagen i Loven, vilde vor finantsielle Stilling blive slettere og slettere, at Kursen paa Papirerne vilde blive trykket, og at Rentefoden som Følge deraf vilde stige. Jeg anfører dette, fordi deri ligger et Exempel paa, at vi allerede have paaført Storfstedelen af Behoerne en indirekte Skat ved at vedtage denne Jernbanelov, og i hvilket Omfang det sker, tror jeg at se et Fingerpeg paa deri, at den høitærede Indenrigsminister iaar har lagt Bevillingsmyndigheden over i andre Hænder, eller rettere sagt gjort det lettere for dem, der ansøge Bevilling om at svare høiere Rente, at faae saadanne tilveiebragt. Naar vi nu altsaa gaa ud fra, at den Mening, som da setrede, og det maa dog antages at være Regjeringens, eftersom Loven vedtoges, saa har den Forudsætning senere vist sig ikke at være tilstede; at vor finantsielle Stilling var god, og her kan jeg henpege paa en Udtalelse af en Finantsmand, det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen), som under Finantslovens første Behandling gjorde opmærksom paa, at vi i de sidste 5 Aar vare gaaede 8 Millioner tilbage. Dernæst var der ogsaa en anden Forudsætning, som ikke er slet. Fyldest, og det er Guldførelsen af Gøtberg-Havnen. Det var, som allerede anført, vedtaget, at den skulde være færdig i 1871, og naar man nu gaar ud fra, at Banen skal være færdig i 1874, saa ser man dog, at der derimellem ligger 3 Aar, og selv om Rigsdagen ikke ligefrem har udtalt det, saa kan det dog have været tænkt hos mange Medlemmer, da de stemte for Loven, at det i de mellemliggende 3 Aar kunde yderligere vise sig, om dette Foretagende var

faa godt, som der fra forskjellige Sider ere blevne gjort gjældende. Der er ligeledes talt om, at Jernbanernes fortsatte Bygning ikke stod i nogen Forbindelse med den forhøiede extraordinære Indkomstskat, men der maa jeg være af en bestemt modsat Formening. Den høitagtede Finantsminister udtalte ved Finantslovens første Behandling, at hvis man fik indført paa Finantsloven en Besparelse lig den Sum, der var opført til Bygning af Jernbaner, da vilde han frastalde ethverfømhøiest Krav paa extraordinær Skat. Naar vi nu se hen til, hvad der iøvrigt foreligger, saa tror jeg, det maa være klart for os, at en saadan Besparelse paa Finantsloven ikke vil kunne opnaas, medmindre det Forslag, vi have tilladt os at indbringe, bliver fremmet, saa at den paagjældende Sum derved udgaar af Finantsloven. Denne Lov staar jo altsaa i den næste Forbindelse med den extraordinære Skat; thi dersom Summen til Jernbanernes Bygning udgaar, saa fastholder Finantsministeren ikke Forslaget om den extraordinære Skat. Man kan altsaa ikke uden videre affeie, at disse to Ting ikke staa i nær Forbindelse med hinanden. Man har ligeledes sagt, at man vil ikke komme ind paa Jernbanens Forrentning. Jeg skal heller ikke komme ind derpaa, men blot gjøre opmærksom paa, at naar de sidste Talere have ment, at den stod saa godt, saa maa det erindres, at de store Summer, som man lige fra den første Begyndelse indtil nu har svaret i Rente, ikke ere medtagne, thi medtoges de Summer, saa vilde Jernbanens Forrentning ikke stille sig saa gunstig, som den nu gjør. Dette væsentlige Punkt glemme de Herrer; men dersom de opstillede de Summer, der ere gaaede med fra Begyndelsen, og regnede Renten deraf, saa er jeg overbevist om, at det vil vise sig, at den Rente, Jernbanen har givet, ikke har været større end forrige Aar. Naar vi have forelagt dette Lovforslag, saa er det ikke for at faae en Udsættelse af den extraordinære Skat, men fordi vi have troet derved at komme aldeles bort fra den, og her vil jeg anføre, hvad der ikke tidligere er anført af Nogen, at vi vente det, fordi Hærlovens Revision ligger imellem. Man har hørt Mange her og saaledes ogsaa den nævnte Finantsmand, Th.